



nak leginkább szállításokra. S hogy a mellett a rokonágaknál a közös érintkezés annál könnyebb legyen, az összes szövetkezeteknek egy központra volna szüksége, mely lehetne akár egy ujonnan alakítandó ipartestület, akár pedig valamely iparegyesület. Mindenesetre azonban legezélszerűbb volna az ipartestület megalkotása, az majd szervezné a szövetkezeteket.

Ne várják be iparosaink ismét az utolsó pillanatot, hanem ragadják meg most a kedvező alkalmat. Csak nekik lesz hasznukra!

## Belföld.

**Brassó, márcz. 30. (Szász gyűlés.)** A szász-német néppárt központi bizottsága Nagyszebenben f. évi április 14-ére hívta össze az összes vidéki bizottságokat közös tanácskozásra, hogy megállapítsák a szászok magatartása a közeliól képviselő választások alkalmával. — Mint értesülünk, Brassói a végrehajtó bizottság okvetetlenül elmegy a kongresszusra.

**(A pénzügyi szükséglet rendezése)** Tisza miniszterelnök Pallavicini örgróffal, mint a Rothschild-csoport képviselőjével a tárgyalásokat négy nappal ezelőtt kezdette meg. A tárgyalások szerint, mint a „Bud. Corr.” jelenti, csupán a pénzügyminiszter az egész ideig pénzügyi szükséglet fedezését biztosíthatná, mivel a csoport eljöttől fogva késznek nyilatkozott papíráradékot a jelenlegi szükséglet bármely fix összegéig átvenni.

**Brassó, márcz. 30. (Román vámszerződés.)** A romáo küldöttek s monarchiánk képviselői Bécsben megkezdtek tanácskozásait. A f. hó 28-án tartott ülésben a román megbízottak az állategészségügyre vonatkozólag szerződési tervezetet terjesztettek elé. A magyar kormány képviselői kinyilatkoztatták, hogy kénytelenek azt egyelőre ad referendum venni. A tárgyalásokról semmi újabb hír lapunk zártáig nem érkezett.

**Brassó, márcz. 30. (Horvátország.)** A horvát tartománygyűlésen f. hó 29-én olvastott fel a legfelsőbb rendelet, melyiel a tartományülés bizonytalan időre elhalasztott.

## Külföld.

**Brassó, márcz. 30. (J.)** Még mindig Bulgária av eurpai politika csomópontja

Magántáviratok bizonyosnak mondják, hogy Radoslavov bulgáriai körútjában határozottan Battenberg herceg újból való megválasztása mellett nyilatkozott. — Az a hír, mintha Bulgáriában forradalmi mozgalmak volnának, nem nyermegerősítést.

Szombat éjjel hoztak ítéletet Radomirban azon személyek fölött, a kik azzal voltak vádolva, hogy a szobranje-választások alkalmával Dubnicza mindkét képviselőjét, a tanítót és a prefectust meggyilkolták. Az ítélet szerint 8 vádlott halálra, egyik 15 évi tizenkettő 10 évi, egy 3 évi és egy 2 évi kényszer-munkára ítéltetett. 13 vádlott felmentetett.

Végig nézte a sort és lassu trombitaszóra megindult.

Megcsattant a vessző és sűrű záporként hullott a meztelen hátára. A vér csepegett, később ereken csurgott le sarkán. A második fordultnál már a husdarabokban szakadozott megvadalt hátáról. A harmadikat kezdte.

— Kibirja! Még él! — kiálták a nézők és kegyelemért ordítottak, midőn az ifju a nagy fájdalomtól elbukott.

Felvették a szerencsétlent és egy közeli házba vitték, hol kis idő múlva meghalt.

Holttestét pedig, mint a gonosztévőket, a volt borotvátömlőz árkába dobták.

\* \* \*

Gábor Áron „Janesi”-ja elbődült és hangja elhatott a székelek küszöbéig.

Mindenki fegyverre kelt, a ki csak elbirta. Lengő fehér szakállu tisztas öregek álltak ki nyársból készült landzsával az eresztvényi tetőre. Lármáik állítottak fel; őrtüzek égtek a magaslatokon.

Bereczky kapitánytól jön a vészir, hogy a Tömösre ember kell. Fölkerekedett tehát Kézdi aprajagyja és Eresztvény felett összegyülekezvén, elindulának, hátra hagyva özvegyeket és árvákat.

De mily nagy vala a rémület a honn maradt védtelen tömeg közt, midőn a lármáik mind meggyuladtak és kísértetiesen világított meg az alattok elterülő falukat, völgyeket!

(Vége következik.)

A nagy sobranjét valószínűleg április hó 17-ére (ó naptár szerint) vagyis Battenberg Sándor herceg bolgár fejedelmé megválasztatásának évfordulójára fogják egybehívni Sophiába.

Az angol bankárok meghatalmazottjai még nem kezdték meg a tárgyalásokat a 25 milliós kölcsön megkötése ügyében, miután erre nézve mindeztideig nem kaptak utasításokat.

Stoilov igazságügyminiszter Bécsbe utazott.

Tulzott az a hír, mintha Riza bey közelebből elutaznék. A porta ebben a tekintetben még semmiféle utasítást nem adott.

## Román lapszemle.

Gyergyó-Tölgyesen az ottani gör. kath. iskola javára ez év január hó 29-én a román értelmiség bált rendezett s ez alkalommal Lázár János főszolgabíró, Lázár István, Lázár Moni, id. Török Antal, ifj. Török Antal, Engel József, Miklós Antal, Milfay Sándor Genesi János hazánkfiak is adakoztak ezen humanus célra.

Tehát nem azért említettük itt fel neveiket, hogy megbélyegezzük őket, mint a „Gazeta” szokta tenni azokkal a románokkal, kik itt-ott az E. M. K. E.-et egy-egy forinttal támogatták, hanem épen azért, hogy szaván fogjuk a Gazetát, miszerint épen az ilyen adományok hangosan bizonyítják, hogy nem ir igazat, midőn azt állítja, hogy a románokat nálunk hegyenvölgyön üldözik.

Szépen megférnek azok a magyarok a románokkal s még szebben megférnének, ha a tulzó román nationalisták nem csinálnának a szunyogból elefántot s nem hirdetnék világra, hogy ők minő rettenetes üldözésnek vannak ősi hazájukban kitéve. Bizonyos, hogy az, a ki ilyeneket ír, még maga sem hiszi, a mit ír.

Mi lehet tehát az oka, hogy egyszerre úgy belekezdett fujni a kürtbe a lensoros újság? Hát közledek a választások, szaporítani kell az elégtelenség számát. Ha ez sikerül: úgy sokan fognak a szebeni értekezletre megjelenni s ott a passivitást egyhangulag kimondani s aztán a kezeket zsebbe dugni...

„En nem szólhatok, mert én passivista vagyok.”

De uram, hiszen én nem kívánom, hogy nyíltan érdekenben szónokoljon; csak úgy, tetszik tudni, kéz alatt. Aztán tetszik tudni, meg szolgálom:

„Na a mi azt illeti, úgy bizalmas körben, nem bánom megteszem, de az egekre kérem, ne szóljon senkinek; mert tetszik tudni, én is ott voltam, én is a passivitásra szavaztam s ha megtalálják tudni, végem lesz. A natio kiátkoz, hogy a nem tom mi vitte volna el azt, a ki kitalálta azt a passzivitást.”

Igy megy ez a passivitas kimondása után. Ennek az élelmese nagy hasznát veszik. Azok pedig, kik a passivitást komolyan veszik, nyelik a száraz kortyot és várják, hogy teljék be a román példaszed: „A viz lefoly, a kő itt marad.” Ezt aztán magyarul így kell fordítani: A magyar és ennek alkotmánya csak elpusztulnak valaha s akkor a kövek megelevenülnek; lesz román, szász, tót-szerb s tudom is én milyen confederatiunea egész a fekete és aegumi tengerig. Akkor lesz itt Eldorádó. Nem lesznek Bánffy basák, dévai, juliai törvényszékek, tan-, adó, erdő- és az ég tudja még hányféle felügyelők. — Semmi sem lesz, a mi a magyarra emlékeztesse és szomorítsa a tulzó nationalistákat.

Szép, de mikor lesz mind ez másképpen, mint ma van? Az nem a mi dolgunk, a „Tribuna” szokta megjósolni; mi ahhoz a mesterséghez nem értünk. Addig tehát csak beszéljenek Tisza és Falk urak kevélyen limbágu in gamfaju — a horvátokkal; alku-dozzanak a kvota felett a német sógorokkal, sgorii, de úgy, hogy egymással megegyezésre ne jussanak; mert ha horvátal, némettel hajba kapunk, ez aztán ér valamit a Gazetának is, nekünk is. Ő vezércikket penderít a meg nem egyezésről, mi meg szemlét az ő vezércikkéből, melyből mint tükörből láthatjuk, hogy mennyire jól esik neki, ha a dualismust mint tarthatatlan rendszert mutathatja be olvasóinak. — Mi meg erre szeliden mosolygunk.

Hát csakugyan mi lesz akkor, ha a delegációk kiküldöttei nem birnak megegyezni? Egy évre a felség rendet csinál. És azután? Ez a jövő titka. Így véli a „Gazeta” s ebben igaza van. Abban is igaza lehet hogy Aurelian nem bájolta el a magyarokat, mert már ismerik azok a román kormány ezen kiküldöttjét.

Hanem változnak az idők, s az időben meg Aurelian is változhatott; változtatni fog ő is — jól jegyzi meg a „Gaz.” — taktikáján, moderáltabb lehet Bécsben, mint volt tavaly Bukarestben. Mi is ezt hisszük.

A vámháboru mindkét fél érdekeire káros volt s ezt Aurelian épen olyan jól tudja, mint mi magunk. Aurelian okos ember — omu cu minte.

Czenkalji.

## Megyei ügyek.

### Brassó megye márczius 30-án tartott közgyűlése.

Brassó megye törvényhatósági bizottsága f. hó 30-án tartott bethleni gróf Bethlen András főispán elnöke alatt rendkívüli közgyűlést. A szép számmal egybegyűlt tagok lelkes éljenzéssel fogadták a belépő főispánt, a ki elfoglalván helyét, az ülést következő beszéddel nyitotta meg:

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

Midőn mai rendkívüli közgyűlésünk alkalmából az ily szép számban megjelent bizottsági tag urakat szívből üdvözlöm, egyuttal megragadom ez alkalmat, hogy a mai tanácskozás tárgyait képező sorozatból, Brassó vármegyét kiválóan érdeklő két ügyre különösen felhívjam a tek. törvényhatósági bizottság figyelmét. Mindkét ügyre bátran elmondhatjuk, hogy nem a rohamos ide-oda kapkodás, hanem csak a lassu, biztos és öntudatos haladás vezethet célhoz s szülheti a várt eredményt.

Köztudomásu dolog, hogy Brassó város és a vármegye egy tekintélyes része, a hétfalusi községek között évtizedek óta egy per folyt, mely lidércnyomás gyaránt nehezdedt mindkét félre. Talán volt is némi igaza benne mindkét félnek. Ámde azért rendkívüli mértékben gátolta a két fél anyagi fejlődését, lehetetlenné tette a két peres fél között a békés együttélést. Ép ezért felette öröndetes eseménynek kell tekintenünk a békés megoldásra irányuló törekvést, az ez irányban már is tett nagy horderejű lépéseket, melyeknek előmozdítására alkalma nyílik a mai közgyűlésnek is az előterjesztendő békeegyezség tárgyalása alkalmával.

Reméljük tehát, hogy a felek között fennállott eddigi surlódások, gyanúsítások, a közös visszavonás helyet fognak adni a kölcsönös bizalomnak s hogy ez által ezen annyira káros behatásu kérdés békés befejezésének felette öröndetes előestéjén vagyunk.

A második oly kiválóan fontosnak jelzett tárgy még a kezdetnek is kezdetén van: a megyénk területén építeni szándékolt helyi vasut.

Ha csak némi figyelemmel is kíséjük a művelt országok fejlődését, lehetetlen nem tapasztalnunk, hogy a mily arányban gyarapodnak a vasutak, ezen leggyorsabb közlekedési eszközök, ép oly arányban fejlődik ott ipar, kereskedelem, gazdaság s általában mennél sűrűbb lesz a vasuthálózat, annál virulóbbá válik a közjölét.

Hazánk alkotmányos kormánya már az első években is nagy sulyt fektetett vasuti hálózatok létesítésére, sőt szerfeletti anyagi áldozatokat is hozott azokért.

Azonban országgrészünk s különösen vidékünk csak kisebb mértékben részesülhetett a vasut áldásában. E hiányt mi vagyunk hivatva pótolni. S örömmel kell konstatálnunk, hogy ez irányban meg is indult egy egészséges mozgalom, mely — ha minden tényező komolyan törekszik annak előbbre vitelére, — bár nem elsielve, csak lassan, lépésről-lépésre; ha mindannyian, közös akarattal leszünk rajta, hogy ez a kérdés többé el ne odáztathassék, úgy hova-hamarább létesülend azon vasutvonal, mely áthálózva megyénket, nemsokára már gyakorolhatja üdvös áldásait.

Midőn ezen felette fontos két tárgyra újból is felhívnam kiváló figyelmeket, egyuttal közgazdasági viszonyainkról is akarok néhány szót mondani.

A romániai vámháboru igen érzékenyen sujtotta e vidék iparát és kereskedelmét. Azonban a mily nagy azon segély, melyet a magas kormány minden irányban s különösen ujabban a katonai felszerelések által nyújtott, a mennyiben azok egy részét vidékünk iparosainak juttatta. Ez által nemesak pillanatnyi segítség van nyújtva s könnyítettett e helyzeten, hanem alkalom nyújtott, jövőre is biztosítani nagyobb mérvű szállításokat, habogy iparosaink a nyert megbízásokat a legnagyobb pontossággal valóban jó munkák szállításával teljesítik. E tekintetben remélem — nem is lesz okunk panaszra s mennél nagyobb lesz az érdekeltek igyekezete, annál könnyebb lesz, helyzetükön a jövőben is segíteni.

Ezzel a gyűlést megnyitom.

A jelenlévők zajos éljenzéssel fogadták ezen szép beszédet, mely után a gyűlés áttért a napirendre.

(Vége következik.)

## A brassói ipar.

Vettük az alábbi sorokat, melyeket készséggel közlünk. Tárgyukra azonban közelebből még visszatérünk.

Budapest, 1887. márczius hó 28.

Tisztelt szerkesztő ur!

Kérem alábbi soraimnak közlését:

Midőn minden igaz honpolgár figyelme a hazai ipar felé irányul; mikor a társadalom felsőbb rétegei, a sajtó s a közvélemény kezébe veszi a hazai ipar pártolását, s annak minden körben és helyen való felkaroltatására törekszik, akkor nagyon elszomorító, lehangoló azon eljárás, a melyet némely kereskedő követ.

A tény, mely jogos panaszsomat felkeltette, s mely engem fentebbi nyilatkozatra, sajnos, késztetett, a következő.

En átérve s átélve a hazai ipar pártolásának szükségét, ez eszmét mások körében is terjeszteni igyekeztem.

E célból mindenekelőtt, egy budapesti szabó által mintákat kérttem Brassóból. Scherg Vilmos és társa czégtől — mellesleg megjegyzem, hogy én is Brassót valom születéshelyemül, — a minták csakugyan megérkeztek, azonban az illető szabó kétségbe vonta, hogy azok hazai gyártmányok.

Hogy őt az ellenkezőről meggyőzzem, s hogy magamat is megnyugtassam: írtam, a minták közül a legkétségesebbeket melékelve, az erdélyi magyar közművelődési egyesületnek, s közvetett uton egyik előkelő brassói magyar kereskedőnek.

S mi lett az eredmény?

Migaz E. M. K. E. igen tisztelt titkára igyekezett megnyugtani, hogy azok a minták csakugyan a Scherg gyárában készült szövetek mintái, s ezt az erdélyrészi iparfelügyelő Binder Lajos ur is bizonyította, addig az én szülővárosom derék magyar kereskedője oda nyilatkozott, hogy „itt olyat nem tudnak előállítani, az külföldi gyártmány.”)

Minthogy pedig Sándor József, az E. M. K. E. titkára és Binder Lajos erdélyrészi iparfelügyelő ur teljes hiteli állítása szerint azok csakugyan hazai minták voltak, meg nem foghatom, hogy miféle intencióval tette az illető kereskedő ur nyilatkozatát.

Azt nem lehet feltennem, hogy tévedés, vagy tudatlanságból történt részéről ilyen nyilatkozat, hanem igenis joggal tehetem fel, hogy őt ez esetben a rosszul felfogott érdek vezérelte.

Nem látja be, mily szörnyű erköcsi és anyagi kárral járnak az ilyesmi a hazai iparra nézve?

Még csak az kell, hogy az annyi nehézséggel, bajjal küzdő hazai ipar felvirágzását kereskedőink is akadályozzák.\*\*)

Mert valóban csak egy ok van, a mi miatt pl. a brassói posztós-ipar nem hódít tért, s ez az, hogy nem ismerik, hogy nem juthatnak hozzá könnyen.

Ezért nem ajánlhatom eléggé szülővárosom gyárosainak, hogy állítsanak fel, Budapesten egy raktárt, a hol mindenki feltalálhassa a hazai szöveteket.

Mert igaz, hogy most már itt Budapesten négy-öt kereskedőnél található hazai szövet, de a mint többektől hallottam, nincs meg a bizalom a közönségben irántuk.

S ezt a bizalmat valóban nem nagyon táplálja az én városombeli kereskedőnek nyilatkozata, s minden ehhez hasonló.

Ezért is ajánlanám, hogy raktárt állítsanak fel itt a brassói gyárosok — vannak elegendő, megtehetik.

E sorokat kötelességemnek tartottam becses lapjában közzétenni.

Az igen tisztelt szerkesztő ur tisztelője.

Zakariás János,  
joghallgató.

## Kérelem Brassó város nemeslelkű családjaihoz.

A brassói magyar szegény gyermekeket segélyező egyesület alig feléves működésének áldásos sikeréről legmeggyőzőbben szól az a tény, mely a múlt év utolsó napján 36 szegény tanulónak tette lehetővé a téli időszak iskoláztatását.

E szám, bár jelentéktelen a r. kath. és protestáns nőegyletek által felsegéltek számához mérten, de bizonyít a mellett, hogy városunk szegénysorsu magyarságának nyomasztó helyzetét a két derék egyesület nemes áldozatkészsége sem képes oly mérvben enyhíteni, hogy azok mellett egy harmadik egyesület, mely tekintet nélkül vallás és nemzetiségi különbségre igyek-

szik a szív egyik nemes indulatát, a jótékonyosság érzetét ébren tartani s ha kell tettekre is késztetni — felesleges volna.

Nem felesleges, sőt magyarságunknak hova-tovább terjedő szegénysége, nyomasztó helyzete feletti elgondolás és ennek tettekben nyilatkozása a segélyezés által hívta életre, tevékenységre egyetűnket.

A brassói szegény gyermekeket segélyező egyesület választmánya mélyen meg van győződve, hogy magyarságunk tehetősebb családjai, úgy is mint egyeslet tagjai, ama nemes törekvést, mely a szegénysorsu ifjabb nemzedéknek lehetőségét nyújt az iskoláztatás által értelmesebbé, nemesebbé tételére, melegen fel fogja karolni.

Tette ezt már a múltban is, megteszi ezt most és siet a jövőben is kimutatni jótékonyága érzetét azok iránt, kiktől az ég megvonta a lehetőséget, övéikről kellően gondoskodni.

Bizalommal fordul tehát a választmány Brassó város nemeslelkű családjaihoz, midőn a tavaszi gyűlés eszközzésére az egyeslet gazdáját kiküldeni elhatározta s erősen meg van győződve, hogy a már elhasznált ruhadarabokat, lomtárba került értéktelen tárgyakat szívesen bocsátja az egyeslet rendelkezése alá, hogy ez által a célba vett tavaszi segélyezéshez nemeslelkűen hozzájárulhasson. Annyival is inkább reméli ezt a választmány, mert nem pénzbeli adakozásról van itt szó, mely bár kevesebb fáradságba kerül, de egyszersmind mulékony s kevésbé gyökeres, hanem a nélkülözhető tárgyak szíves felajánlása az, mi a jótettek mértékét és becsét csakugy emeli a szegény tanuló előtt, mint a pénzbeli segély.

Felhívásunkat a költő eme szavaival rekesz-  
szük be:

„Légy jótévő, a hogy sorsod engedi,  
Van a jótévésben valami isteni,  
Mely minden emberézetten felül  
Radadja lelketet . . . !“

A brassói szegény gyermekeket segélyező egyeslet választmánya nevében:

Végh Mátyás,  
titkár.

## Tanúgy.

— Hivatalos rész. —

Brassó megye kir. tanfelügyelője következő három miniszteri rendeletet hozza az illető gondnokságok, iskolaszékek és általában iskolai hatóságok tudomására:

I.

Brassó megye kir. tanfelügyelőségének.

Már ismételve hangsúlyoztam, hogy nemzeti vagyonosodásunk érdekében minden eszközt fel kell használnunk, melylyel a hazai ipart és kereskedelmet támogatjuk. Ezen ezél után való törekvésben egy tényezőt sem szabad figyelmen kívül hagyni, bármily kicsinynek is látszassék első pillanatra a haszon, melyet a hazai iparnak és kereskedelemnek hoz.

Örömmel tapasztaltam ugyan, hogy az e tárgyban kiadott rendeleteimnek nagyrészt meg volt a kívánt hatásuk; mindazonáltal sajnálattal látom, hogy egyesek-talán előítéletből, talán közönyből — még mindig elzárkoznak közgazdasági érdekünknek ezen legelenmibb követelménye elől, s a külföldi ipar és kereskedelemnek indokolatlan előnyben részesítése által a nemzet érdekén sérelmet ejtenek.

Ujabban a magyar könyvkereskedők egylete emelt panaszt a miatt, hogy nemcsak a társadalom egyes kiváló osztályai, hanem állami és más jellegű nyilvános intézetek is könyvszükségleteiket a hazai könyvtárak kikerülésével közvetlenül a külföldről szerzik be; mi által a magyar könyvkereskedés s közvetve az ország, évenként 2—300,000 forint veszteséget szenved.

Minthogy itt oly árucikokról van szó, melyet a hazai könyvkereskedő ép oly minőségben és ugyanazon feltételek mellett szállít, mint a külföldi közvetítő; — minthogy továbbá a hazai könyvkereskedőkben nemcsak ezen osztály, hanem a nemzeti és tudományos irodalom is sujtatik, melynek fejlődésének egyik fontos kelléke a kiadók vagyonosodása; — azért szükségesnek látom a kir. tanfelügyelőséget felhívni, miszerint a felügyelete alatt álló alantas, államilag segélyezett és községi összes tanintézetek igazgatóinak hagyja meg, hogy az intézet összes könyvszükségletét, tehát a külföldi műveket is, egyes régi és ritka könyvek kivételével, a mennyiben ez eddig megtörtént volna, jövőben kizárólag hazai könyvtáraktól szerezzék be.

Megjegyzem, hogy egyidejűleg a kebelbeli számvetőséget utasítottam, miszerint az 1897/8. tanévtől kezdve a számadások átvizsgálása alkalmával a külföldi könyvkereskedők által kiállított számlákat utasítsa vissza.

Budapest, 1887. márczius hó 10-én.

Trefort, s. k.

II.

Szám. 403.—1887.

A nagyméltóságú vall. és közokt. m. kir. miniszter ur f. évi márczius hó 9-én 4298 sz. a. kelt magas rendeletével a délmagyarországi méhészegyletnek báró Ambrózy Béla és Grand Miklós által szerkesztett „A magyar méh“ czimű havi szakközlönyét (Kiadja nevezett egyesület Buziáson, előfizetési ára egy évre 2 forint) az okszerű méhészet tanainak mentől szélesebb körben való elterjedése érdekében az elemi népiskoláknak és tanítóképezdéknak az iskolai könyvtárak számára leendő megrendelésre ajánlja.

Erről az illető iskolai hatóságokat ezennel értesítem.

Brassó, 1887. márczius hó 28.

Koós Ferencz,  
kir. tanácsos tanfelügyelő.

III.

Szám. 393.—1887.

A nagyméltóságú vall. és közokt. m. kir. miniszter ur f. évi február hó 26-an 4417 sz. a. kelt magas rendeletével az Orbók Mór által szerkesztett „Paedagogiai Plutarch“ czimű, paedagogusok arcképeit és életrajzait tartalmazó gyűjteményes munka I. kötetét (Budapest-Pozsony, 1887 ára 2 forint) az elemi nép és polgári iskolák, valamint tanító- és tanító-nőképezdek könyvtára számára leendő megszerzésre ajánlja.

Erről az állami iskolai gondnokságokat és községi iskolaszékeket további eljárás végett értesítem.

Brassó, 1887. márczius hó 28-án.

Koós Ferencz,  
kir. tanácsos tanfelügyelő.

## A közönség köréből. \*)

Van szerencsém ezennel azon t. iparos urakat, kik a budapesti kereskedelmi muzeum állandó kiállításán (mintaraktár) részt venni kívánnak, de eddig a kitöltött bejelentési ivateket az alulírt képviselőségnek be nem küldötték — tisztelettel felkérni: szíveskedjenek ezt mielőbb megtenni, minthogy a bejelentés határideje márczius 31-ére lett téve.

Jekelius Jenő.

## Helyi és vidéki hírek.

Kitüntetett miniszterek. Ő felsége Taaffe gróf miniszterelnöknek a Szent István-rend nagykeresztjét, Dunajevszky pénzügyminiszternek a Lipót-rend nagykeresztjét és Cautsch közoktatásügyi miniszternek az I. osztályú vaskoronarendet adományozta.

Brassó megye törvényhatósági bizottsága tegnapi ülése igen élénk volt. Addig is, mig erről részletesen referálnánk, jelezhetjük, hogy a gyűlés elfogadta gróf Nemes János ajánlatát a vasútépítésre s egyuttal meg is erősítette a Brassó város és Hétfalu között kötött egyezséget, valamint Brassó város költségvetését.

Laskai Adolf helybeli butorgyáros nagy szenzációt keltett Budapesten új találmányu, szabalmazott karszékével, mely a Nemzeti szállodában van kiállítva. Igen sok főúri nézője akad, kik mind bámulják azon szék mesteri összeállítását. Laskai e találmányt az udvarnál is be fogja mutatni.

Új gondnok. A helybeli ev. ref. egyház gondnoka Szabó György elhalálozván, helyébe az egyház-község Barabás Károlyt választotta gondnokká.

Temetés. Benedek Áron polgártársunk temetése tegnap ment végbe nagy részvét mellett. Ott voltak régi kartársai s sokan ismerősei közül s városunk intelligenciának sok tagja. A gyászszertartást Molnár János ref. lelkész végezte, ki megható gyászbeszédet mondott, könyekre indíva mindenkit.

Rendőri hírek. Brutalitás. A Derestyében lakó Veres Mózesné jelentést tett a városkapitányságnál, hogy f. hó 27-én három részeg deresztjei román ember a koresmából való visszatértökben erőszakkal behatolt házába s őt tettelesen bántalmazta. Ez ügyben a vizsgálat megindított. — Vandalismus. Bömches P. cs. k. ny. alezredesnek a Noában lévő méhkertjében a lefolyt héten eddig ismeretlen tettes 19 darab gyümölcsfa csemetjét leütötte. A tettesnek nyomában vannak. — Tűz. Tegnap reggel Zeidner könyvkereskedésének kályhacsöve lángot fogott. Mielőtt ez azonban nagyobb dimenziókat ölthetett volna, eloltotta azt az azon ház emeletén lakó Fabriczius Károly kereskedőnek neje.

Változások lesznek a vesztegintézeteknél legközelebb. A vesztegintézetek felügyelősége Törösvárra tétetik át, hol Muray Lajos felügyelő ur alatt egy segéd, Czilli György fogja az állategészségügyi teendőket végezni. Reischig Ferencz, I. oszt. vesztegintézeti igazgató mint állami állatorvos áttétetik Györbe. A

\*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelőséget nem vállal a szerk.

jelenlegi vöröstoronyi segéd Czilli György s törösvári segéd, Miksik kölcsönösen áthelyeztetnek.

Nagy-Szebenből írja levelezőnk a következő sorokat: Városunk összes magyarságának, kiváló örömnappja volt tegnap folyó hó 27-én. Ugyanis, mint már nem régebben jeleztem, — a nagy-szebeni magyar olvasó egyesület és a nagy-szebeni magyar polgári kör végre egyesült. Tegnap tartá meg alakuló nagygyűlését megválasztván elnökké Zágonyi Gábor közjegyzőt s felvevén a következő czímet: „Nagy-szebeni egyesült magyar polgári társas- és olvasó egyesület.” — Kissé hosszú biz ezen czím, de ennek és sok más mindennek így kell történnie nálunk, ha azon még ma is igen rögzös utat — az itteni két nemzetiséggel szemben, egyelőre is járhatóvá tenni akarjuk. No de ma már haladunk is a magyar közművelődés terén, kivált, ha majd sikerülend a már tervbe vett, s folyó évi április hó 3-án gyülekezeti megbeszélendő magyar lapnak létesítése városunkban. Értesítem még arról is szerkesztő urat, hogy országos tilink művészink Nagy Jakab városunkban időzik s április hó 2-ikán műkedvelők közreműködésével hangversenyt rendez.

A román határról. Folyó hó 26-án éjjel a moldvai román határőrök Antal István, Antal János, Antal Imre, Antal Miklós csik-gyimesi, továbbá Kozsokár Péter, Baksi Miklós gyimes-bükki és Nyika Péter, Nyika Péterné, Molnár István s Baliga János gyimes-középlaki lakosokat törökbuzalaszt-csempészet alkalmával letartóztatták s a csik-gyimesi vesztegállomás vezetőségének további eljárás végett átadták, honnan törvénytelen határ-átlépés miatt a csik-szépvízi szol-

gábirói hivatalhoz kísértettek. A csempészetet liszt a román vámhivatalnál van. — A román határőrséget megerősítették, de hogy mily czélból, nem tudhatni. Valószínűleg a közelgő ünnep miatt, mivel ekkor a csempészetet nagy mérvben folytatják mellék-utakon. — Megbízható helyekről értesült levelezőnk, hogy Tirgu-Oknára 30 ágyut szállítottak a napokban. Bákóba pedig annyi löport szállítottak, hogy elegendő helyet sem találtak elhelyezésére, illetőleg elraktározására.

Petőfi szobor. Említettük volt lapunk mult számában, hogy Nágó Zsigmond derék, lelkes körjegyző 3 frt 20 krt küldött be hozzánk a Petőfi emlékre. Ezen összeghez járultak: Lázár Mihály földbirtoke 1 frt, Nágó Zsigmond körjegyző 50 kr, Nagy András adószedő 50 kr, Bedőházi Sámuel tanító 40 kr, Sipos Ignác tanító 30 kr, Szász Mihály községi bíró 30 kr, Erdő András albíró 20 kr, összesen 3 frt 20 kr.

Jégbiztosítás. Az országos gazdasági egyesület választmánya 28-ig üléseben, a szakbizottság jelentése alapján egyhangulag elfogadta, hogy a magyar általános biztosító társaság által kezdeményezett jégekársvetkezetet helyesnek, czélszerűnek tartja, s a gazdasági egyesület tagjainak a belépést melegen ajánlja.

A német császár 90. születésnapja alkalmából 1648 gratulációt kapott s ezek között Ausztria-Magyarországból 37-et.

A román királyi pár. 29-én Bécsbe érkezett és királynk által az indóháznál fogadtatott. A vendégek a várakba szálltak.

Praktikus találmány. Fővárosi levelezőnk írja Várady Béla előkelő budapesti uri divat és fehérnemű kereskedő egy ép oly czélszerű mint genialis találmányra nyert Európa összes államaiban kizárólagos szabadalmat. Mindenki tudja, mennyi bajt és kellemetlenségeket okoznak a férfi ingeken a gomblyukak. A baj és kellemetlenség ott kezdődik, mikor a gombokat bele akarjuk tenni a keményített ingbe, mely alkalommal majd a körmünk szakad le, mikor pedig az inget felveszszük, a gombok nyomása fájdalmat okoz a mellnek. De mindezeket felülmúlja az a bosszantó körülmény, hogy rövid idő alatt a legfinomabb ing is tö kreteszik a szakadó gomblyukak, melyeket megjavítani sem lehet. Ilyenkor a gombok kiesnek és az ing nyitva áll, a mi bizonyára senkinek sem lehet kellemes. Mind e bajokon Várady találmánya rendkívül leleményes módon segít és pedig az által, hogy a gomblyukak az ingekből elmaradnak és az ing szabása a gombokat teljesen fölöslegessé teszi. Az ily szabású ing, melyet úgy gallérral mint a nélkül készítenek jobban összeáll, minth a 10 gomb tartaná, tehát jobban megóv a meghűléstől is, a gombokkal való bajlódást kizárja és ez ingek természetesen tartósabbak és elegánsabbak is amazoknál, áruk pedig ugyanaz. Budapestben a nevezett cég rövid idő alatt több mint 2000 ily inget adott el, a főváros elite-bálainak rendezőségei szintén ez ingeket fogadták el és előre látható, hogy e praktikus fujdonság a fehérneműgyártás terén feltűnést fog kelteni.

Értsük meg egymást szombaton este.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
Sztéryni József.

## H I R D E T M É N Y E K.

### A kegyelet ünnepe!!

A Brassói Magyar Polgári Kör virágvasárnapján, azaz

folyó április hó 3-án, este 6 órakor elhunyt elnöke Kászony István s igazgatója Csia István arczképeit ünnepélyesen fogja leleplezni.

Ezen ünnepélyre a Kör t. tagjait s családait, valamint azok vendégeit s a kör barátait tisztelettel meghívja

a választmány.

Az ünnepélyt társas vacsora követi.

Szám 174. — 1887. é. k. k. v. (147) 1—1

### Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint dr. Wolf Mór által képviselt kir. kincstár, valamint az 1459. — 1882. számú végzéssel csatlakozóknak ki-mondott Farkas Salamon, a buzdi görög-keleti egyház és Sachsenheim Albert végrehajtóknak Lengyel Juon végrehajtást szenvedett ellen 64 frt 82 $\frac{1}{2}$  kr tőke, ennek március hó 10-től járó 6%-os kamataja, 8 frt 50 kr ezen kérvényért megállapított költségek és 2 frt eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtásos ügyben az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Buzd községi 28-ik számú telekjegyzőkönyvben A + 1. 3. 10. 12. 15—21. 23—32. 34—36. rendszám alatt Lengyel Juon nevére  $\frac{2}{3}$  részben és neje Lengyel Mariutza nevére  $\frac{1}{3}$ -részben tulajdonául fölve, 465 frtra becsült ingatlanokra az árverés elrendeltek és annak megtartására határidőül 1887. évi április hó 22-ik napjának délutáni 2 órája Buzd község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron aló is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez bántépénzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kikiáltott letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1887. január hó 23. án.

A kir. járásbíró, m. telekkvi hatóság.

160. — 1887. é. k. k. v. sz.

### Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Máthé Pál végrehajtónak Schneider Frigyes végrehajtást szenvedő elleni 135 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíró) területén levő a segesvári határon fekvő, a segesvári 1663. számú telekjegyzőkönyvben 1265. hr. szám alatt 3023. sz. tjejegyzőkönyvből 11219. hr. sz. ingatlanokra az árverést 666 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi április 22-ik napján délelőtti 10 órakor a telekkönyvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatul fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 66 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényezikk 170. §-a értelmében a bántépénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1887. január. 25-én.

A kir. járásbíró, m. é. k. k. v. hatóság.

**A** köszvény és osz ellen ajánlott számos házszeres között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszerkezet próbált meg, megint csak a rég jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Épen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalmak, tagszakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalnyalások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olosó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezessek, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utánzatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony”-jellet el-látott Pain-Expeller fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany országhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kap-ható a legtöbb gyógyszer-tárban.\*

Van szerencsém ezennel köztudomásra hozni, hogy felejt-hetetlen férjem

### Teutsch Gyula gépépítő s érczöntő üzletét

az eddigi cég alatt változatlanul tovább fogom vezetni. Egyide-jüleg köszönöm a férjembe helyezett bizalmat s kérem azzal en-gem is megtisztelni, biztosítván a n. é. közönséget, hogy mindent megteendek, az üzlet jó hírnevét fentartani és öregbiteni.

Brasó, 1887. március hó 21-én.

(136) 3—3

Kiváló tisztelettel

TEUTSCH FANNI.

### EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága NEW-YORK-ban.

Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. december 31-én: 1,747.000.000 márka.

Az új felvételek kitétek:

| 1884-ben    | 1885-ben    | 1886-ban           |
|-------------|-------------|--------------------|
| 360,000,000 | 408,000,000 | 474,000,000 márka. |

Az összalap emelkedett 1886. évi január hó 1-től 1887. évi január hó 1-éig 271.000,000 márkáról 321.000,000 márkára.

A tiszta nyereségtöbblet 1887. január hó 1-én 68.000,000 márkát tesz ki és a mult évihez viszonyítva 13.000,000 márkával emelkedett Tőkebefektetések Európában 16.000,000 márkán felül. A kötvények 3 év mulva kifogásolhatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év mulva. — A 100,000 dollárból álló részvénytőke alapsabályszerűleg csak is 7%-kal kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség ki-zárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére: Budapest, Andrássy-út 12. sz.

2. Kerületi ügynökség az „Albina” fiókja.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legújabb divat szerint.

### Laskai Árpád

NŐI DIVAT. ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágosor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

### tavaszi és nyári évadra

ujjonnan rendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a leg-jutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegpendelések gyorsan és olcsó rak mellett készíttetnek.